

(5) Volgens de Officiële lijst der Belgische zeeschepen werden de "Wielingen" en "Westdiep" gebouwd te Stettin, Duitsland.

(6) Bron : Jane's Fighting Ships World War I.

Nota : Waar de Zinnia uitgerust was met een radioinstallatie was dergelijke uitrusting niet ingebouwd aan boord van de "Wielingen" en de "Westdiep".

EEN ANDERE KIJK OP WILLIAM HESKETH

door Julien VERHAEGHE

In de "Plate" van april 1986 vertelt D. FARASYN over het ontstaan van het badkartoerisme in onze stad, en geeft hij inlichtingen over de eerste uitbater William HESKETH.

Zo schrijft hij dat onze Engelsman eind 1783 zijn herberg "de Gouden Appel" in de Sint-Sebastiaanstraat verliet om naar "de Corvette" langs de Visserskaai te verhuizen, en dat hem in 1784 werd toegestaan badkarren en een drankgelegenheid uit te baten op het klein strand.

De laatste vermelding van William HESKETH te Oostende is van eind december 1785, en D. FARASYN veronderstelt dat hij begin 1786 onze stad verlaten heeft, wellicht wegens de verslechtering van de economische toestand.

Ook in andere publicaties duikt William HESKETH op als een degelijk middenstander, oud-zeekapitein, die zich gevestigd had in het Oostends herbergierswereldje. Nazicht van de registers van de kriminele processen voor de Oostendse Schepenbank geeft een heel ander beeld van de grondlegger van ons toerisme (zie Julien Verhaeghe "Sentenzen Crimineel....", deel IV, uitgave V.V.F.).

William HESKETH moet reeds in zijn laatste maanden als herbergier in "de Gouden Appel" krap bij kas gezeten hebben, want hij had in augustus 1783 twaalf vaten "porther" en enkele meubels uit Londen laten overkomen, en had de vrachtprijs van 79 gulden 4 stuivers niet betaald aan scheepskapitein Niclas GODDIN. Deze laatste stelt op 20 september notaris Frans DE BAL aan om deze som te innen.

Toen Jacobus VAN DIJCKE, meester-kleermaker en eigenaar van de herberg "de Gouden Appel", deze in juli 1783 verhuurde aan Sr Joannes BAUCH, pacht te beginnen op 1 november 1783 na het vertrek van William HESKETH, zal hij wel geen vermoeden gehad hebben van de miserie die hem te wachten stond. Op 6 november 1783 diende hij klacht in bij de schepenbank van Oostende tegen zijn vroegere huurder; de behandeling van de zaak begon op 27 maart 1784.

Eerst werden als getuige opgeroepen Pieter WEIJSENS, deken van de huistimmerlieden, Jan DOSSAER, deken van het metselaarsambacht, en Pieter VANDE EECKHOUTE, meester-kleermaker en winkelier.

De eerste twee verklaren vastgesteld te hebben dat in "de Gouden Appel" schade werd aangebracht ten belope van 115 gulden en 4

stuivers. De derde getuige doet een gedetailleerde opgave van wat William HESKETH allemaal uitgespookt heeft voor zijn vertrek, namelijk de schouw van de voorkamer uitgebroken en het haardijzer weggenomen, een houten bank uit de muur getrokken, de glazen deurtjes van een muurkast afgedaan en de kast vernield. In de kamer boven de kelder de haard uitgebroken en het haardijzer meegenomen. In de keuken het fornuis uitgebroken, de banken uit de muur getrokken, en de ketel en staander meegenomen.

Op de eerste verdieping waren de schouwen uitgebroken, de haardijzers verdwenen en de beddekoetsen uitgebroken.

Op de tweede verdieping waren de scheidingsmuren tussen de kamers afgebroken, enkele gebinten uitgezaagd en het behang, zo van lijnwaad of van papier, stukgesneden met een mes of stukgescheurd.

In de achterkamer beneden was het behang gescheurd en in stukken gesneden; in de kelder waren de wijnbakken vernield, en de steenput door het insmijten van vuil bedorven zodat deze stonk "als een privaet". Bovendien waren in het ganse huis alle vloeren bedekt met gebroken stenen en mortel.

Op 29 maart werden nog getuigen gehoord die de schade bevestigden. Tevens verklaarde Pascal DENIS, stadsbode, dat hij op 17 september in "de Gouden Appel" was geweest en dat toen beneden alles nog in orde was, maar dat hij door William HESKETH op een brutale manier belet werd om naar boven te gaan. Toen hij op 1 november terugkwam heeft hij als eerste de beschadiging vastgesteld. Op 15 april werd Jacobus DEN TANDT, metselaarsknecht, ondervraagd; deze verklaarde dat hij enkele dagen voor Allerheiligen 1783 van William HESKETH opdracht kreeg om in "de Gouden Appel" schouwen, haardijzers en het fornuis uit te breken en daarna in "de Corvette" weer in te metselen.

Eveneens op 15 april getuigde Balthasar VAN LEUVEN, voerman, dat hij kort voor Allerheiligen 1783 door William HESKETH werd gevraagd om met paard en wagen naar "de Gouden Appel" te komen. Hij zag in de gang van het dit huis een grote hoop uitgebroken stenen liggen, alsmede schorren, tegels, planken en stukken van schouwen. Als werd door de knechten van HESKETH op zijn wagen gesmeten, en dezelfde knechten bevestigden hem dat zij bezig waren met alles uit te breken, en dat HESKETH binnen toezicht hield. Het opgeladen materiaal heeft hij dan naar "de Corvette" gevoerd, en daar samen met zijn knecht Pieter DE GRIJSE gelost. Hij werd aldaar door HESKETH betaald voor drie gedane reizen, en kreeg na iedere reis van de echtgenote HESKETH, of van een van zijn dienstboden, een druppel jenever.

Op 7 juni 1784 werd de zaak overgemaakt aan de Raad van Vlaanderen, en toen was Adriaan LAUWERIJNS, brouwer, borg voor Jacobus VAN DIJCKE.

Toen Cornelius HUILMAND, eigenaar van "de Corvette" in juni 1783 zijn herberg verhuurde aan William HESKETH, en daarbij bedong dat deze een deel ervan zelf moest inrichten, zal hij wel niet bedoeld hebben dat dit op zo'n manier moest gebeuren.

Alhoewel William HESKETH op 21 juni 1784 toelating bekomen had om zijn drankgelegheid op het klein strand uit te baten, was hij nog niet gestart op 10 juli, want op die dag verklaarde hij aan

het Magistraat dat hij "van resolutie was te doen opslaen eene spetie van tente met een seker vertreck om sijne drancken te stellen".

HESKETH was toen inderdaad weer betrokken bij een dubieus zaakje.

Op 10 juli, rond 5 uur 's namiddags, kwam de knecht "stabelaar" John LAMBERT met een stootkar waarop 3 vaten drank, een met jenever, een met brandewijn en een met rum, om langs de Westpoort de stad te verlaten. Tegengehouden door de stadscommisen kon hij de vereiste attesten dat de accijnzen betaald waren niet voorleggen. Hij verklaarde echter dat zijn baas, John LAMBERT, achterkwam met de vereiste attesten, te meer dat deze hem buiten de stad moest tonen waar de vaatjes moesten geleverd worden. Toen bleek dat een van de door John LAMBERT voorgelegde attesten niet in orde waren, werden de drie vaatjes prompt aangeslagen.

En voor wie waren ze bestemd ? Jawel, voor onze William HESKETH.

Deze had ontdekt dat er een verschil bestond in de te betalen accijns binnen en buiten de jurisdictie van de stad, en ook tussen de stad en 't Vrije (nil novi sub sole - vgl. de recente EEG zwendels). Hij had zijn drank gekocht binnen Oostende, was van plan ze uit te voeren langs de Westpoort, rond de stad te laten rijden op de jurisdictie van 't Vrije, en ze te laten afzetten bij zijn op te richten tent aan het klein strand, weer binnen de jurisdictie van de stad.

Daarvoor op het matje geroepen was hij de onschuld zelve, en begon met staande te houden dat zijn tent buiten de jurisdictie van de stad gelegen was. Hij vond ook dat hij zelf schade had geleden omdat, om zijn tent te kunnen openen hij genoodzaakt was geweest om "eenighe bottels dranck uijt zijn huijs sin het Conings Comptoir te verclaeren ende te doen transportereren in sijne begoste keete buijten de stad", en hier versprak hij zich en lapte zichzelf erin "dogh binnen desselfs jurisdictie".

Uit de processtukken blijkt dat William HESKETH geboren was omstreeks 1745, zoon van William en van Elisabeth SOMMER. Jammer genoeg wordt de geboorteplaats niet vermeld. Het blijkt ook dat hij geen (of zeer weinig Vlaams) kende, want hij werd in alle stukken bijgestaan door een tolk.